

STOWARZYSZENIE SĘDZIÓW POLSKICH

IUSTITIA

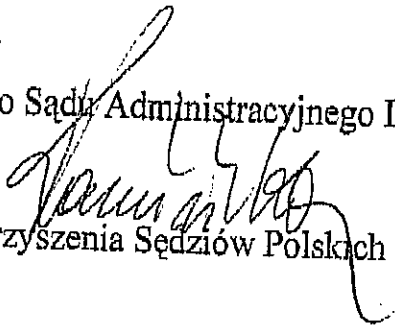
ul. Płocka 5a, 01-231 Warszawa
tel. 22-535-88-31, faks 22-535-88-32
e-mail biuro@iustitia.pl

Warszawa, 12 maja 2009 r.

**Szanowny Pan
Piotr Zientarski
Przewodniczący Komisji Ustawodawczej
Senat RP**

W odpowiedzi na pismo z dnia 4 maja 2009 r., w załączeniu uprzejmie przekazuję opinię Zarządu Stowarzyszenia Sędziów Polskich IUSTITIA w zakresie ustawy o zmianie ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (druk senacki nr 539).

Sędzia Naczelnego Sądu Administracyjnego Irena Kamińska

Prezes Stowarzyszenia Sędziów Polskich IUSTITIA

STOWARZYSZENIE SĘDZIÓW POLSKICH
IUSTITIA

ul. Płocka 5a, 01-231 Warszawa
tel. 22-535-88-31, faks 22-535-88-32
e-mail biuro@iustitia.pl

Warszawa, 11 maja 2009 r.

Uwagi do projektu ustawy
o zmianie ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Druk nr 539).

W odniesieniu do przesłanego projektu ustawy można sformułować następujące uwagi:

1. Jest to kolejny już opiniowany projekt ustawy, którego uzasadnienie nie spełnia podstawowych standardów takiego dokumentu, to znaczy nie wyjaśnia, dlaczego właśnie takie – a nie inne – zmiany w prawie obowiązującym powinny mieć miejsce. Uzasadnienie zajmuje 6 stron, z czego ponad 5 stron poświęcone jest rzeczom oczywistym – to znaczy treści orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego. Natomiast najistotniejsze zagadnienia – czyli dlaczego taki właśnie środek dostosowania prawa do stanu po orzeczeniu TK wybrano oraz dlaczego nadano mu określoną formę – zajmują w uzasadnieniu projektu trzy akapity, niczego w istocie nie wyjaśniając.
2. Art. 1 ustawy jest wadliwie zredagowany – wynika z niego, że istnieje jakiś wybór, np. od apelacji pobiera się opłatę od wartości przedmiotu sporu, umowy albo zaskarżenia. Brzmienie przepisu nie przypisuje opłaty od apelacji do wartości przedmiotu zaskarżenia lecz „wartości przedmiotu sporu lub wartości przedmiotu umowy albo wartości przedmiotu zaskarżenia”. Nawet posłużenie się wyrażeniem „albo”, które zazwyczaj interpretuje się jako zawierające funktor alternatywy rozłącznej nie ujednoznacza przepisu, gdyż brak jakichkolwiek językowych wskazówek wiążących opłatę od apelacji z drugim argumentem alternatywy. Tymczasem zadaniem ustawodawcy jest stanowienie przepisów możliwie jednoznacznych. W tym zdaniu są przecież dwie normy – jedna dotyczy pozwu, a druga apelacji. Przepis powinien brzmieć:

„W sprawie podlegającej rozpoznaniu w postępowaniu uproszczonym pobiera się opłatę stałą od pozwu, przy wartości przedmiotu sporu lub wartości przedmiotu umowy, a od apelacji, przy wartości przedmiotu zaskarżenia:

- 1) do 2.000 złotych - 30 złotych;
- 2) ponad 2.000 złotych do 5.000 złotych - 100 złotych;
- 3) ponad 5.000 złotych do 7.500 złotych - 250 złotych;
- 4) ponad 7.500 złotych - 300 złotych.

Nie zauważono jednakże problemu związanego z wysokością opłaty od zażalenia. Przy takiej redakcji ww. przepisu opłata od zażalenia będzie wynosiła piątą część opłaty (art. 19 ust. 3 pkt 2) ustalonej od wartości przedmiotu zaskarżenia (zażalenie nie jest objęte hipotezą art. 18 ust. 2, więc w tym zakresie opłaty oblicza się od wartości przedmiotu zaskarżenia). Przy takiej wykładni przy wartości przedmiotu sporu 70.000 zł (art. 505¹ pkt 2 k.p.c.) i wniesieniu apelacji/zażalenia przy takiej samej wartości przedmiotu zaskarżenia opłata od apelacji wyniesie 300 zł, a od zażalenia na umorzenie postępowania – 700 zł. Jest to rozwiązanie nielogiczne. Nie można zresztą wykluczyć także wykładni, iż od zażalenia pobiera się opłatę ustaloną od wartości przedmiotu sporu, a nie wartości przedmiotu zaskarżenia (argument wynikający z porównania art. 12 i 13 ustawy), co powielaloby sprzeczne z Konstytucją uregulowanie dotyczące opłaty od apelacji. Niejednolite jest również orzecznictwo sądów w zakresie tego czy pobierana od zażalenia opłata winna wynosić 1/5 opłaty stałej czy 1/5 opłaty stosunkowej.

Z uwagi na powyższe można zaproponować dodanie ust. 2 o treści:

„2. W sprawie podlegającej rozpoznaniu w postępowaniu uproszczonym od zażalenia pobiera się opłatę stałą w kwocie 30 zł.”

Rozwiązanie to jest wzorowane na obowiązującym już art. 25 ust. 2 ustawy i zapewni przejrzystość przepisów ustawy.

Sporządził:

Zespół Prawa Cywilnego SSP Iustitia